

V Corbaro (blizu Neaplja)

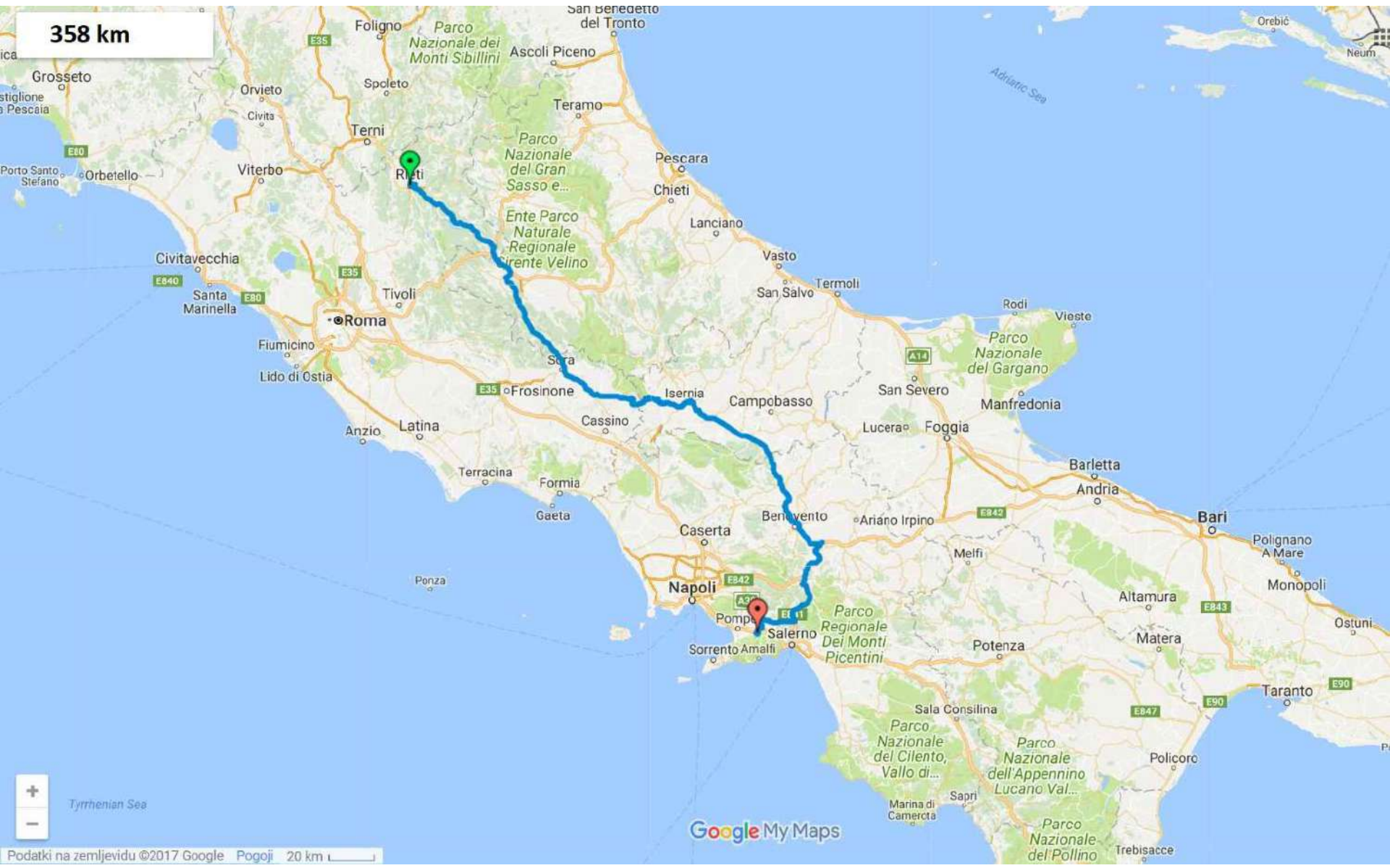
ponedeljek, 30. oktober 2017

Lilijana in Matjaž Pelc

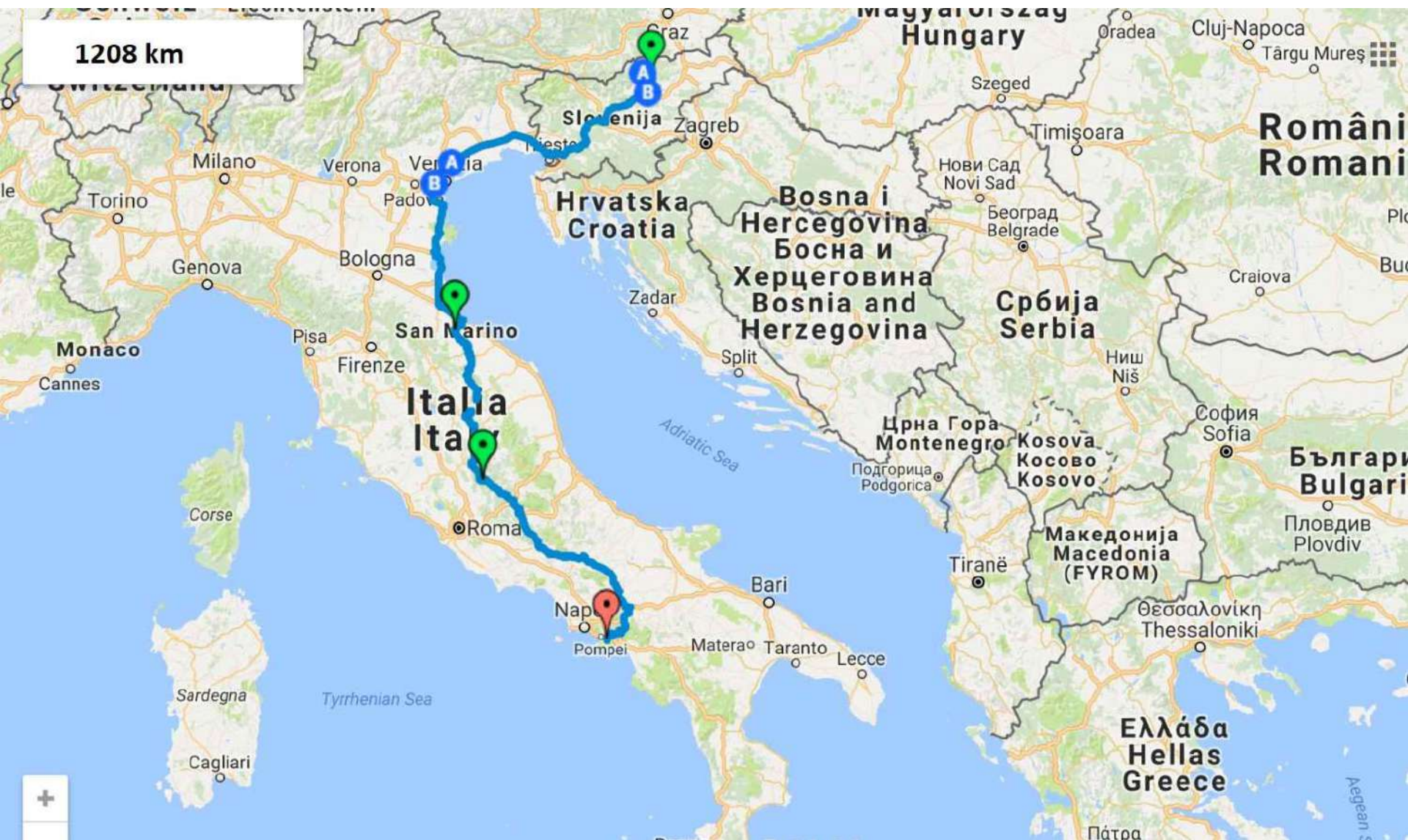
Za celozaslonski pogled v programu Acrobat Reader
istočasno pritisni tipki Ctrl + L.

3. dan – pot v Corbaro (kraj v bližini Nepalja). Tukaj sva prespala 4 noči. Tale potopis je krajši, ker sva morala priti na novo destinacijo do 18. ure in sva se tokrat samo vozila, oglede pa sva izpustila.

Celotna pot do končne destinacije.

Podnevi hotel ne izgleda nič kaj romantičen.

Vhod v Rieti.

Zdaj pa kolesa pod noge in občudujmo lepo pokrajino.

Vau, ne moreš verjet. Asfalt brez lukenj in flik 😊

Kak sta šikana.

Na današnji poti sva naletela na veliko takšnih zaselkov. Kje vse so si naredili bivališča!

Na prihod vlaka sva čakala tako dolgo, da sva že mislila, da je prišlo do kakšne napake. Potem je pa trajalo spet celo večnost, da so zapornico dvignili.

Šipek me vedno spomni na žlehtnarije, ki smo jih zganjali v otroštvu. Ni bilo hujšega od stisnjenega šipka in so te z njim naribali po hrbtu. No, za punce z dolgimi lasmi, so bile hujše samo še ježičaste bobike. Ponavadi so ti doma kar odrezali šop las. Ni šlo drugače.

Lepe ceste je bilo hitro konec. A tale je še daleč od najslabše.

Nasadi oliv so bili polni obiralcev in seveda oliv.

Vse poti vodijo v Rim. Resnično. Kjerkoli sva bila, povsod je bil kažipot za RIM.

Ja, v Italiji so bili v ponedeljek šolarji pri pouku. Naši pa uživajo v počitnicah.

Gneča, gneča, gneča. Najti parkirno mesto je prava umetnost. Včasih promet poteka tako počasi, da ne veš, a stojiš zaradi parkiranega avta sredi ceste, ali pa se je res kje zataknilo. Ko jih opazuješ, kako vozijo, razmišljaš, da sebe ravno nimajo preveč radi.

Cerkev sredi ničesar.

No, vidiš.

Kakšne rovte

A tudi v takih rovtah je življenje.

Maaaandaarineeeee.

Poceni prenočišče ob poti. Preden zaspiš, pa lahko občuduješ zvezdno nebo.

Pokrajina je pa čudovita.

Avtocesta, pa omejitev 80. Res so eksperti s temi omejitvami in polnimi črtami. Na ravni cesti, kjer vidiš pol km daleč, imajo polne črte, včasih celo dvojne. In potem se zatakneš za tovornjakom, ki vozi 50 km na uro. Tabel, ki opozarjajo na karabinjerje in radarje, pa kolikor hočeš. Zdaj se pa odloči ...

Prispela sva v Corbaro – najino končno destinacijo.

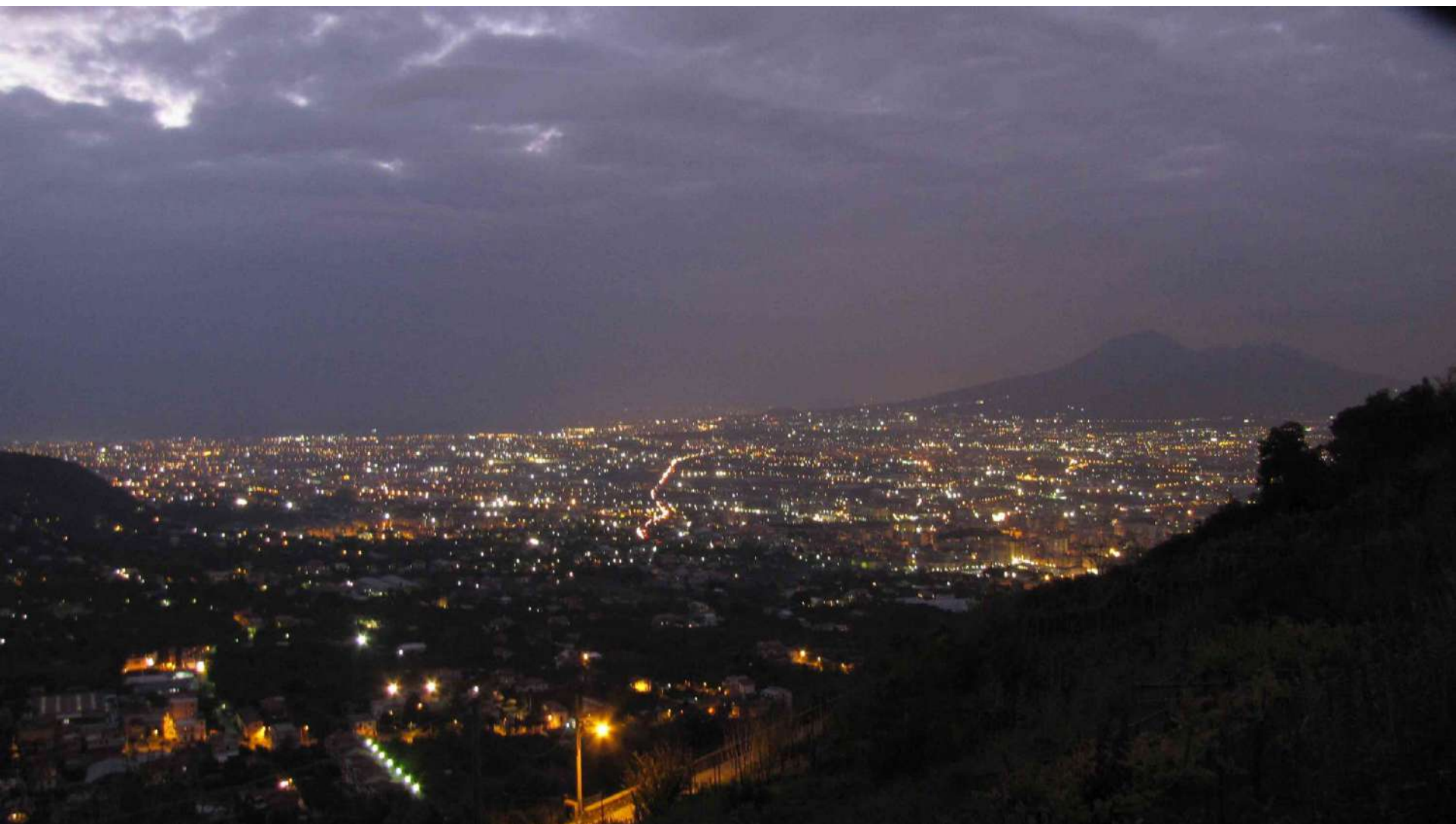
Razgled s terase najinega apartmaja.

Ne poznajo kovtrov, ne frotirastih brisač in tudi ne globokih krožnikov, saj juhe niso v njihovem naboru jedi. Hja, pa jejmo iz lončkov. Ampak tudi lončki so najini 😊

Pa še nočni posnetek s terase.

Jutri pa v Pompeje.